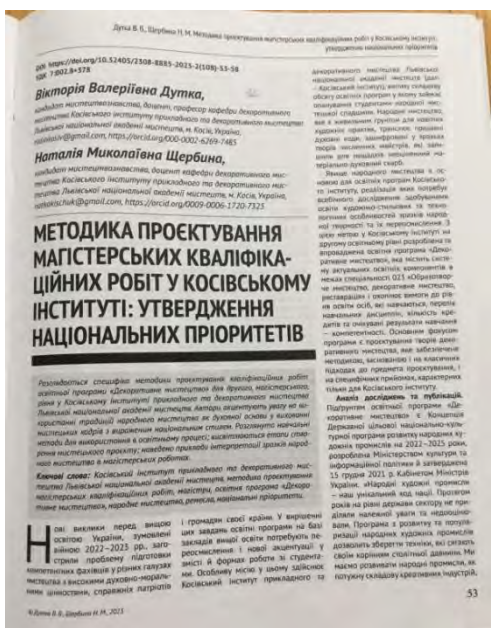

*Віртуальна
презентація
інформаційного
забезпечення
навчального процесу*

В.В.Дутка,Н.М. Щербина.Методика проєктування магістерських кваліфікаційних робіт у косівському інституті: утвердження національних пріоритетів. *Мистецтво та освіта.2023.№2.с.53-58.*

У статті розглядається специфіка методики проєктування кваліфікаційних робіт освітньої програми «Декоративне мистецтво» для другого, магістерського, рівня у Косівському інституті прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв. Автори акцентують увагу на використанні традицій народного мистецтва як духовної основи у вихованні мистецьких кадрів з вираженим національним стилем. Розглянуто навчальні методи для використання в освітньому процесі; висвітлюються етапи створення мистецького проєкту; наведено приклади інтерпретації зразків народного мистецтва в магістерських роботах

Дутка В. В., Щербина Н. М. Методика проєктування магістерських кваліфікаційних робіт у Косівському інституті прикладного та декоративного мистецтва

ISSN 2616-817X

Вікторія Валерієвна Дутка,

кандидат мистецтвознавства, доцент, співредактор журналу Декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв та Декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, м. Косів, Україна, v.dutka@lva.lviv.ua, tel: +380(0)9350025002-5002-5269-7185

Наталія Миколаївна Щербина,

кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри Декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв та Декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, м. Косів, Україна, n.scherbina@lva.lviv.ua, tel: +380(0)9350025002-5002-5269-7123

МЕТОДИКА ПРОЄКТУВАННЯ МАГІСТЕРСЬКИХ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ РОБІТ У КОСІВСЬКОМУ ІНСТИТУТІ: УТВЕРДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ПРІОРИТЕТІВ

Розроблено специфічні методи проєктування кваліфікаційних робіт другої програми «Декоративне мистецтво» для другого, магістерського, рівня у Косівському інституті прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв. Автори акцентують увагу на використанні традицій народного мистецтва як духовної основи у вихованні мистецьких кадрів з вираженим національним стилем. Розглянуто навчальні методи для використання в освітньому процесі; висвітлюються етапи створення мистецького проєкту; наведено приклади інтерпретації зразків народного мистецтва в магістерських роботах.

Ключові слова: Косівський інститут прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, методика проєктування магістерських кваліфікаційних робіт, мистецтво, освітня програма «Декоративне мистецтво», національні пріоритети, мистецькі роботи.

Нові виклики перед, висхідні освітній Україні, зумовлені війною, змушували вжити нові підходи до організації освітнього процесу. У період 2022–2023 рр. застаріли підходи до організації освітнього процесу. У період 2022–2023 рр. застаріли підходи до організації освітнього процесу. У період 2022–2023 рр. застаріли підходи до організації освітнього процесу.

В.В. Дутка. Живі традиції Віри Андрич. Мистецтво та освіта. 2021. №1. С. 62-63.

У статті описано та проаналізовано творчий шлях становлення представниці сучасної буковинської школи вишивки Віри Андрич.

Вона є яскравим прикладом нової генерації митців, які у своїх творчих роботах не тільки досягають технічної досконалості, а й засобами інтерпретації та мовою орнаментальних композицій формують виразну художню образність.

Дутка Вікторія Валеріївна,

викладач мистецтва в школі, викладач дитячого мистецтва, Косівський інститут прикладного мистецтва Львівської національної академії мистецтва, м. Косів, Івано-Франківська обл., Україна.
vdutka@ukr.net; <https://osvita.org>; 0000-0002-4249-7446

ЖИВІ ТРАДИЦІЇ ВІРИ АНДРИЧ

Річниця розвитку національного мистецтва завжди згадується в майбутній мові дітяк. Така наша інформаційно-освітня, але вимикає в розвитку національної ідентичності, поруч із культурними традиціями, домагає в культурно-освітній діяльності значення для утвердження національної ідентичності в українському суспільстві мистецтва мають найбільш важливу роль у процесі виховання.

Віра Андрич – робітниця сучасної Вишиванки з села Вишневецьке, яке та поклади на Буковині. Вона є вихованцем традиційної школи вишивки, яку у своїй творчій роботі не тільки досягає технічної досконалості, а й засобами інтерпретації та мовою орнаментальних композицій формує виразну художню образність.

Життя в селі є невіддільним від формування феномену мистецтва. Було б дивно, якби не було майстерів Вишиванки мистецької школи Вікторії Дутки, Надії Кучук, Віри Корнелюк та Валерії Жаворонько. Саме вони прищепили своїм учням розуміння вишивки як мистецтва, сформували, але баче свою силу з народних традицій та мовою розмаїтими у складній органічній системі гармоній ритміч, колірних і композиційних елементів.

Наразі викладачів школи Віри Андрич, які реалізували та останні досягнення «Вишивки» як мистецтва (Український обласний художній музей, 14.02.2016 р. – 19.02.2016 р.) відомі в Буковинській вишиванці (Косів).

нею колекції в якій виразно виражені традиційні елементи Вишиванки – Кілімачини, Сорочиничини тощо. Мабуть, найбільш виразно це виражене в творчій роботі Віри Андрич, яка у своїх творчих роботах не тільки досягає технічної досконалості, а й засобами інтерпретації та мовою орнаментальних композицій формує виразну художню образність.

Мистецтво вишивки в Україні завжди вважалося за привабливий елемент своєї ідентичності. Буковинці, а також інші культурні спільноти Вишиванки – Кілімачини, Сорочиничини тощо. Мабуть, найбільш виразно це виражене в творчій роботі Віри Андрич, яка у своїх творчих роботах не тільки досягає технічної досконалості, а й засобами інтерпретації та мовою орнаментальних композицій формує виразну художню образність.

МИСТЕЦТВО ТА ОСВІТА

МИСТЕЦТВО
ТА
ОСВІТА № 2 (108) 2023

Вікторія Валеріївна Дутка,

кандидат мистецтвознавства, доцент, професор кафедри Асоціативного мистецтва Коледжу інституту прикладної та експериментальної мистецтва Львівської національної академії мистецтв, м. Львів, Україна, vdutkavik@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0002-6269-7485>

Павло Валерійович Жаворонков,

викладач методист Вишнього навчального мистецтва та дизайну м. В.Ю. Шкрябіва, pavlikbarski@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0009-9955-855X>

НАЦІОНАЛЬНІ МОТИВИ У ГРАФІЦІ ВАЛЕРІЯ ЖАВОРОНКОВА

Талант Валерія Жаворонкова (1940–2016) стави помітним явищем в українському образотворчому мистецтві другої половини ХХ століття. Мистецтво та педагогічна спадщина художника – це утвердження національного стилю, виявлення феномену сучасної людської стосунки, філософські самотвірні роздуми... Завдяки його творам багата палітра буденного мистецтва розкрилася повніше та різноманітніше.

Авароль, літографія, темпери на олійній малярні, гнурас – це перелік художніх технік, якими вільно володів митець. А численні експериментальні авторські техніки живопису і графіки – каліграфія, фактурна кольорова графіка стали згодом популярними серед його учнів та уйдшли до арсеналу наступних у викладанні дисциплін «Композиція та «професійна майстерність» Вишнього коледжу мистецтва та дизайну м. В. Шкрябіва, викладацької діяльності у школі Валерія Павловича присвятив понад 50 років свого життя.

Викладання фахових дисциплін Валерієм Павловичем завжди поєднувалося з його активною творчою діяльністю, участю у численних виставках та мистецьких акціях. Його твори присвячені актуальним темам, які хвилювали мистця: збереження самобутності

українських звичаїв та традицій, унікальність національного дизайну, темного українського мистецтва, наближення роботи наповнена філософськими змислами, сублімічне його особистий життєвий досвід. Саме через тіологію естетичних ідей, вироблених різноманітними технічними прийомами, митцем побачити всю поліфонію промислу, які дає українському образотворчому мистецтву Валерія Жаворонкова.

Графіка мистця – вагомий пласт його артистичного таланту. Знайомство з нею дає можливість відчути енергію потенціалу художника у цій царині, осмислити глибину його творчості.

Іл. 1. Жаворонков В. П. «Кустирня». 1973

Іл. 2. Жаворонков В. П. «Дзиурин». 1971

Іл. 3. Жаворонков В. П. «Експериментальний живопис». 1975

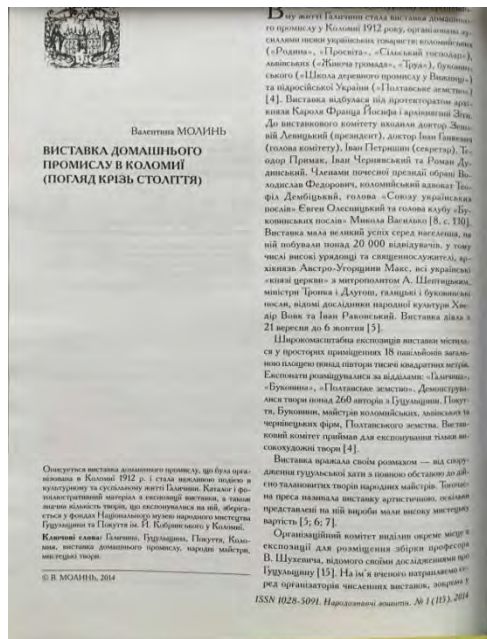
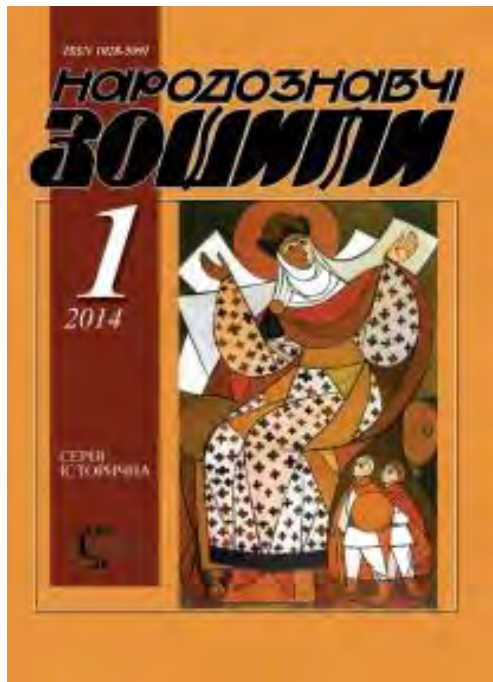

Іл. 4. Жаворонков В. П. «Откритка». 1978

В.В.Дутка, П.В. Жаворонков. Національні мотиви у графіці Валерія Жаворонкова. *Мистецтво та освіта*. 2023. №2. С. 62-63.

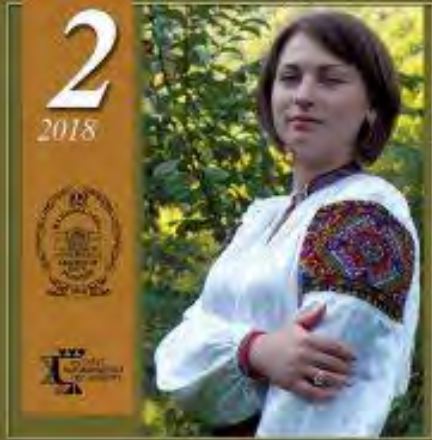
У статті описана мистецька та педагогічна спадщина художника Валерія Жаворонкова.

Графіка митця - вагомий пласт його артистичного таланту. Знайомство з нею дає можливість відчути енергію потенціалу художника у цій царині, осмислити глибину його творчості. Художник зображував усе, що потрапляло у поле його спостережливого погляду. Буденні мотиви у його графічних композиціях наповнені відчуттям величі природи, яка споріднена з людиною.

В.Молинь. Виставка домашнього промислу в Коломиї (погляд крізь століття). Народознавчі зошити. Серія історична. Інститут народознавства НАН України. 2014. №1. С. 130-135.

Описується виставка домашнього промислу, що була організована в Коломиї 1912 р. і стала важливою подією в культурному та суспільному житті Галичини. Каталог і фотоілюстративний матеріал з експозиції виставки, а також значна кількість творів, що експонувалися на ній, зберігається у фондах Національного музею народного мистецтва Гуцульщини та Покуття ім. Й. Кобринського у Коломиї.

Місто Косів є осередком традиційних ремесел, що побутували на Гуцульщині протягом століть. Наголошується, що протягом XX ст. змінювалися форми та зміст ремесельної діяльності в Косові, однак стійкою була структура виробництва, що базувалась на традиційних технологіях, інструментах та матеріалах. Зокрема, згадується про гончарство, різьбярство, бондарство, килимарство, сукнарство, шевство та кушнірство. Згадується також про роль мистецької освіти у збереженні традиційних ремесел.

Ключові слова: осередок мистецької освіти, традиційні ремесла, народні ремесла.

Місто Косів є осередком традиційних ремесел, що побутували на Гуцульщині протягом століть. Наголошується, що протягом XX ст. змінювалися форми та зміст ремесельної діяльності в Косові, однак стійкою була структура виробництва, що базувалась на традиційних технологіях, інструментах та матеріалах. Зокрема, згадується про гончарство, різьбярство, бондарство, килимарство, сукнарство, шевство та кушнірство. Згадується також про роль мистецької освіти у збереженні традиційних ремесел.

У статті окремим етапом формування і роль навчального закладу у вивченні й збереженні традиційних технологій виготовлення та декорування виробів з дерева, шкіри, металу, кераміки, художніх тканин і паперу за умов локальної ситуації. Актуальність публікації полягає у характеристиці діяльності косівського осередку мистецької освіти в зазначеному регіоні.

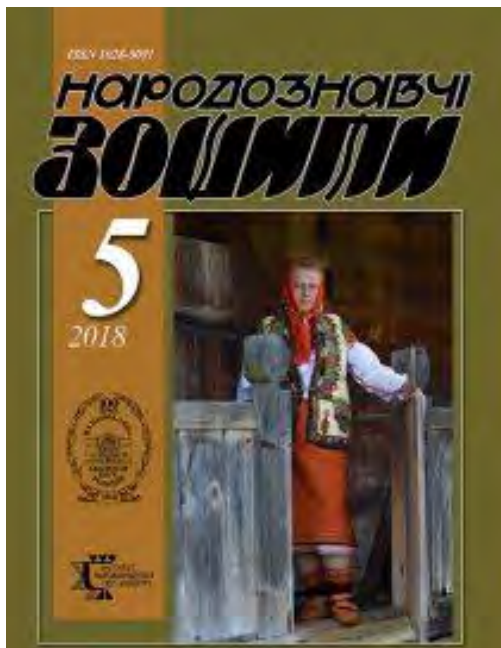
Мистецька освіта в Україні, а саме — окремих регіональних піяв, стала предметом дослідження Росписави Шмидта [1], с. 183—194, 204—207]. Про косівський мистецький осередок освіти містяться інформації у працях Івасюк Павлишас [7], с. 33; Котвицької Сусак [9], с. 22—50].

Відома становлення косівської ремісничої освіти сягають 1882 року — часу заснування найдавнішої ткацької школи в Галичині під назвою Крайовий навчальний заклад виховання (нім. Volkshochschule, wirtschafliche Lehranstalt) у Косові (Krajowe warsztat wyrobne dla pańki Kosowia) [7, с. 33, 103, 284]. Саме тоді діяльність промисловців стала спрямована на збереження та розвиток традиційного домашнього промислу [7, с. 53]. Народні ремесла Галичини, зокрема косівське ткацтво та гончарство, потребували підтримки і розвитку як державою, так і місцевими підприємцями.

Наприкінці XIX — на поч. XX ст. у процесі становлення художньо-промислової освіти в Галичині та Австро-Угорщині загальною тенденцією стало запровадження та підтримка у школах, зокрема в мистецькій школі у Косові, завдань мистецької освіти осередку традиційних ремесел був відомий далеко за межами регіону. Художні характеристики виробів ткацтва, гончарства, дереворобітництва, вишивання, лляного та сукняного виробництва мали виразні національні ознаки, які створювали утворюючи стилі. Спроби залучити народну орнаментувати та колорити на стильності фабричних виробів були невдалими, про що свідчить виставка 1904 року у Косові. Урядові

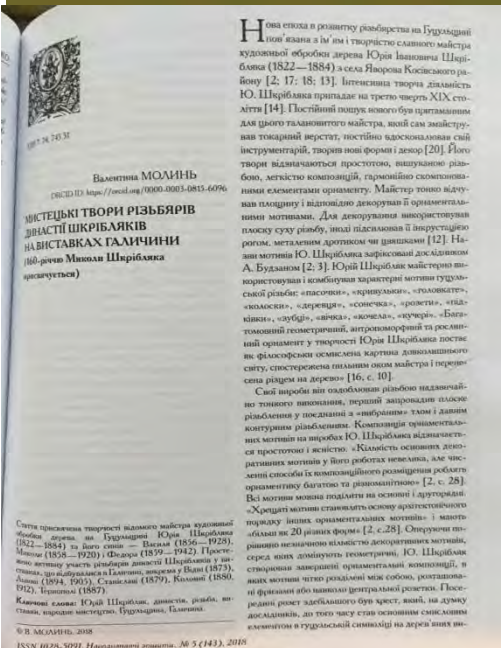
Б. Чих-Книш. Роль Косівського осередку мистецької освіти у збереженні традиційних ремесел Гуцульщини. Народознавчі зошити. Інститут народознавства НАН України. 2018. №2. С. 469-477.

Розглядається осередок косівської мистецької школи, який сформувався на основі традиційних ремесел, що побутували на Гуцульщині упродовж століть. Наголошується, що протягом XX ст. змінювались форми та освітні рівні навчального закладу у Косові, однак стійкою була стратегія навчання, що базувалась на вивченні народних технологій, композиційних структур та орнаментики, що сприяло збереженню гончарства, різьбярства, бондарства, килимарства, сукнарства, мосяжництва, шевства та кушнірства. В обіг введено імена викладачів, художників, майстрів, творчість яких сформувала особливості навчального процесу і сприяла збереженню традиційних ремесел.

В. Молинь. Мистецькі твори різьбярів династії Шкрібляків на виставках Галичини (160 -річчю М. Шкрібляка присвячується). Народознавчі зошити. Інститут народознавства НАН України. 2018. №5. С. 1160-1167.

Стаття присвячена творчості відомого майстра художньої обробки дерева на Гуцульщині Юрія Шкрібляка (1822—1884) та його синів — Василя (1856—1928), Миколи (1858—1920) і Федора (1859—1942). Простежено активну участь різьбярів династії Шкрібляків у виставках, що відбувалися в Галичині, зокрема у Відні (1873), Львові (1894, 1905), Станіславі (1879), Коломиї (1880, 1912), Тернополі (1887).

Нова епоха в розвитку різьбярства на Гуцульщині художньої обробки дерева — творчість славетного майстра Юрія Івановича Шкрібляка (1822—1884) в селі Яворів Косівського району [2: 17: 18: 13]. Інтенсивна творча діяльність Ю. Шкрібляка припадає на третю чверть XIX століття [14]. Постійний пошук нового бачення привабили для цього талановитого майстра, який сам змайстрував токарний верстат, постійно вдосконалював свій інструментарій, творив нові форми і декор [20]. Його твори відзначаються простотою, вишуканою різьбою, меткістю композицій, гармонійно скерованими елементами орнаменту. Майстер тонко відчував пластику і відколов декоративні і орнаментальні мотиви. Для декоративних використовували плоску сулу різьбу, шпалі підсилював і інкрустував рогом, металевим дротиком чи цвяхами [12]. Найвишуканіше Ю. Шкрібляка зарисовані декоративні А. Бухалом [2: 3]. Юрій Шкрібляк майстерно використовував і кольорову характерні мотиви гудзьської різьби: «пасови», «криньки», «паголки», «колки», «деревця», «сосочки», «рогати», «балики», «зубці», «пачка», «лопаті», «сучер», «Боготомовий геометричний, антропоморфний та рослинний орнамент у творчості Юрія Шкрібляка постає як філософська осмислена картина доповненого світу, спостереження вільними очима майстра і творчої снаї різьби на дереві» [16, с. 10].

Свої вироби він оздоблював різьбою підвищайно тонкого виконання, першій заповіддю якого різьблення у поєднанні з «вибухання» чому і давню культуру різьблення. Композиції орнаментальних мотивів на виробах Ю. Шкрібляка відзначаються простотою і ясністю. «Кількість основних декоративних мотивів у його роботах невелика, але чітко створена і композиційного розміщення робота орнаменту багата та різноманітна» [2, с. 28]. «Всі мотиви можна розділити на основні і другорядні». «Характерні мотиви становить основу орнаментальної творчості інших орнаментальних мотивів і мають «близько 20 різних форм» [2, с. 28]. Споручні порівняно незначною кількістю декоративних мотивів, серед яких зомоюють геометрії, Ю. Шкрібляк створював завершені орнаментальні композиції, в яких мотиви тісно розкриті між собою, розташовані в певній або певній центральній частині. Певні досвідчені, до того часу став основним смисловою елементом в гудзьській символіці на дереві яких ви-

В.Дутка. Курс «Килимарство» у професійній підготовці майбутніх фахівців декоративного мистецтва. *Мистецтво та освіта. 2024. №2 . С.50-55*

У контексті впровадження надбань української національної культури в підготовку майбутніх фахівців декоративного мистецтва висвітлено мету і зміст роботи викладачів із студентами Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва ЛНАМ під час їхнього навчання авторського курсу «Килимарство», розробленого автором статті, що упроваджується викладачами (у межах освітньо-професійної програми «Декоративне мистецтво»). Курс спрямовується на створення здобувачами освіти мистецького продукту на основі набутих теоретичних знань і практичних навичок, інтерпретації традицій шляхом експериментування з матеріалами й техніками. Наведено приклади організації мистецьких проєктів та твори студентів, реалізовані в їх межах, а також під час виконання курсових та дипломних робіт.

Мистецтво та освіта № 2 (11/2) 2024

DOI: <https://doi.org/10.21402/2308-8885-2024-111212-50-55>
 УДК [7:372.21]:24-85

Вікторія Валеріївна Дутка,
 кандидат мистецтвознавства, фахівець кафедри Декоративного мистецтва Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва ЛНАМ, м. Косів, Україна, vdutka.v@gmail.com,
<http://orcid.org/0000-0002-6269-7466>

КУРС «КИЛИМАРСТВО» У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА: ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ТРАДИЦІЙ

У контексті впровадження надбань української національної культури в підготовку майбутніх фахівців декоративного мистецтва висвітлено мету і зміст роботи викладачів із студентами Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва ЛНАМ під час їхнього навчання авторського курсу «Килимарство», розробленого автором статті, що упроваджується викладачами (у межах освітньо-професійної програми «Декоративне мистецтво»). Курс спрямовується на створення здобувачами освіти мистецького продукту на основі набутих теоретичних знань і практичних навичок, інтерпретації традицій шляхом експериментування з матеріалами й техніками. Наведено приклади організації мистецьких проєктів та твори студентів, реалізовані в їх межах, а також під час виконання курсових та дипломних робіт.

Ключові слова: українське декоративне мистецтво, освітній курс, мистецька діяльність, традиції, інтерпретація, мистецький проєкт.

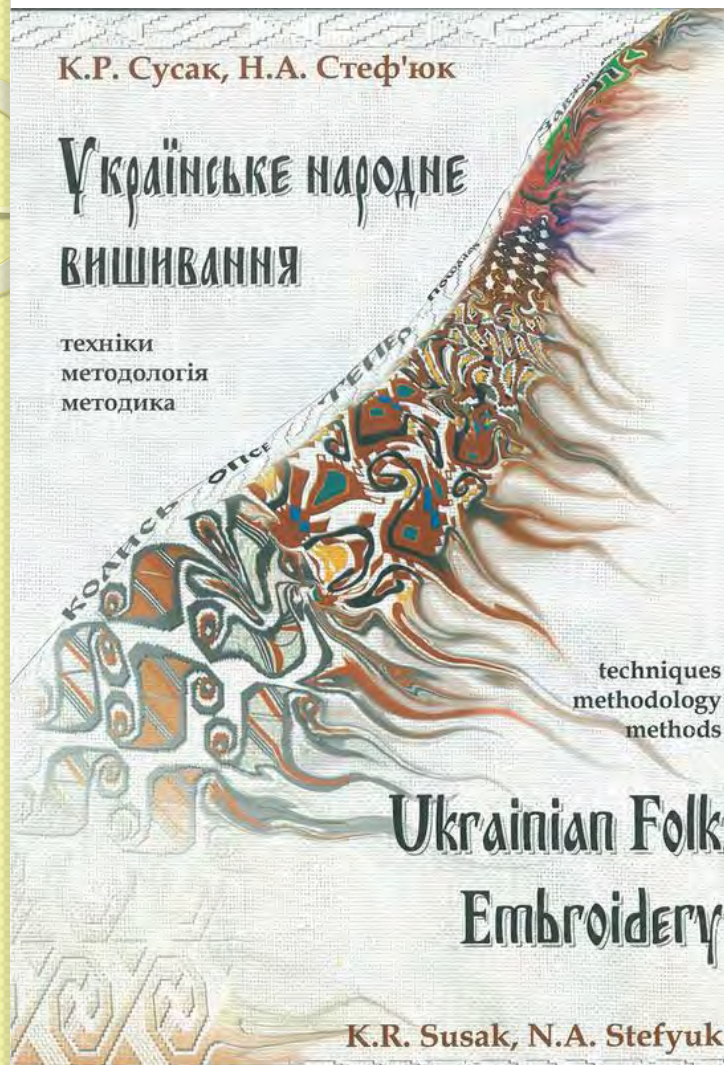
Робоча стаття. На сьогоднішній день в Україні відбувається процес модернізації та розвитку національного мистецтва, який пов'язаний з інтерпретацією традицій та адаптацією їх до сучасних умов. Це створює нові можливості для творчості та розвитку мистецтва, але також вимагає уваги до збереження його цінностей та традицій. У статті розглядається курс «Килимарство», який спрямований на підготовку майбутніх фахівців декоративного мистецтва. Курс ґрунтується на інтерпретації традицій українського килимарства та адаптації їх до сучасних умов. Автор статті описує мету, зміст та результати роботи викладачів із студентами під час навчання цього курсу. Наведено приклади організації мистецьких проєктів та твори студентів, реалізовані в межах курсу. Також згадується про виконання курсових та дипломних робіт. Ключові слова: українське декоративне мистецтво, освітній курс, мистецька діяльність, традиції, інтерпретація, мистецький проєкт.

Робоча стаття. На сьогоднішній день в Україні відбувається процес модернізації та розвитку національного мистецтва, який пов'язаний з інтерпретацією традицій та адаптацією їх до сучасних умов. Це створює нові можливості для творчості та розвитку мистецтва, але також вимагає уваги до збереження його цінностей та традицій. У статті розглядається курс «Килимарство», який спрямований на підготовку майбутніх фахівців декоративного мистецтва. Курс ґрунтується на інтерпретації традицій українського килимарства та адаптації їх до сучасних умов. Автор статті описує мету, зміст та результати роботи викладачів із студентами під час навчання цього курсу. Наведено приклади організації мистецьких проєктів та твори студентів, реалізовані в межах курсу. Також згадується про виконання курсових та дипломних робіт. Ключові слова: українське декоративне мистецтво, освітній курс, мистецька діяльність, традиції, інтерпретація, мистецький проєкт.

50 | Відомі 8. 2024

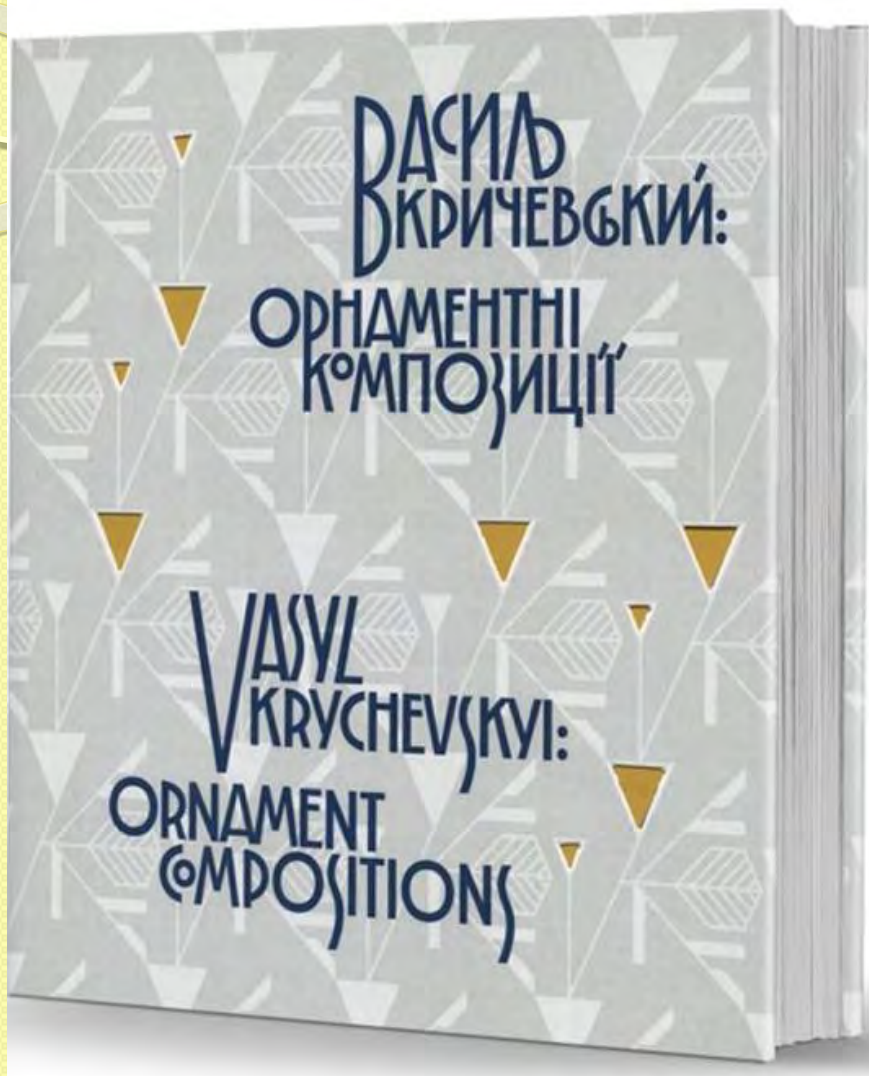
Журнал «Антиквар»

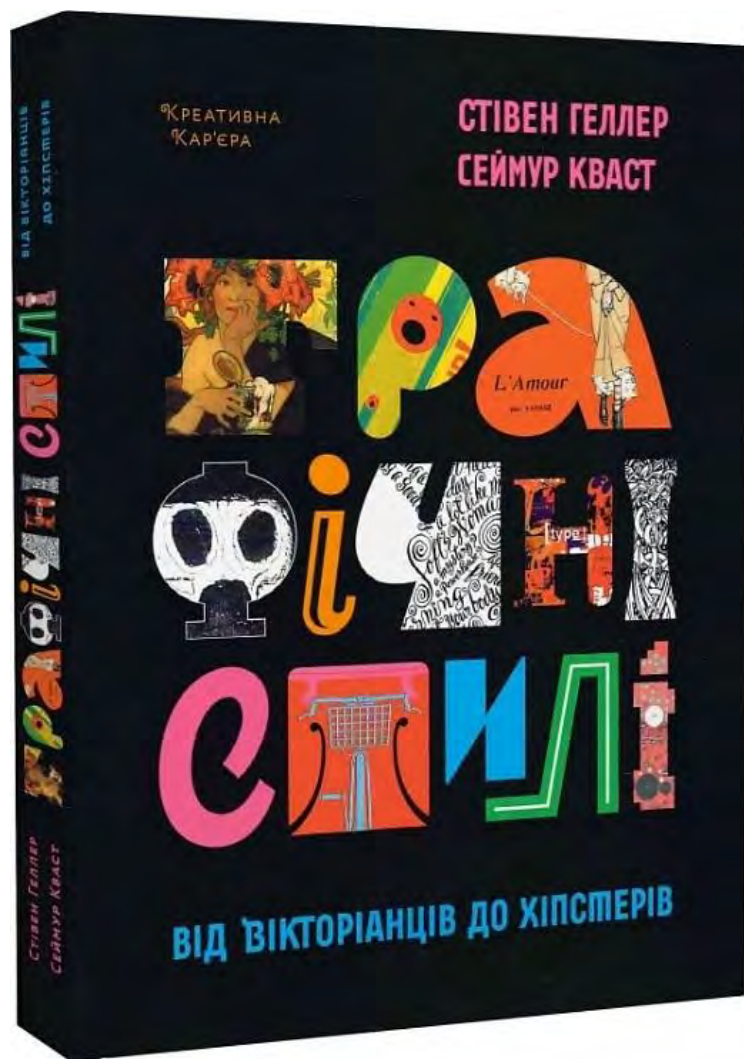
Українське народне вишивання: техніка, методологія, методика = Ukrainian Folk Embroidery : навч. посібник для студ. вищ. навч. закладів / К. Р. Сусак, Н. А. Стеф'юк. – Київ: Наук. світ, 2006. – 281 с. : іл.

У книзі вперше подано українське народне вишивання як навчальну дисципліну, сформульовано предмет та завдання, визначено роль і місце її серед фахових дисциплін декоративно-прикладного мистецтва. Відтворені практично, графічно, детально описані теоретично давно забуті шви: ключове шитво, шов ріжкатий, ключка, парована ключка, заїгліно-I, заїгліно-II, верхоплут гуцульський, шов кучерявий, колодки-II, шов кочелистий, штепування, навиване тощо, введення їх в навчальний процес, відтворення ними прадавніх композицій та авторська класифікація швів у своєму підсумку обумовлюють наукову цінність посібника. Посібник пропонується для викладачів, студентів навчальних закладів декоративно-прикладного мистецтва України та в межах Європейського освітнього простору.

Василь Кричевський: орнаментні композиції : альбом / передм. М. Р. Селівачов, А. О. Пучков ; упоряд. О. О. Савчук. Харків : Видавець Олександр Савчук, 2023. 312 с. : 220 іл.

Творчий доробок Василя Григоровича Кричевського (1873–1952) в галузі графіки на сьогодні є недостатньо вивченим і потребує окремого мистецтвознавчого дослідження. Пропоноване видання — спроба ознайомлення читача із орнаментною спадщиною митця. В альбомі подано близько 200 взірців орнаментів, що зберігаються в музеях України, а також у приватних колекціях. Видання приурочено 150-літтю від дня народження Майстра.

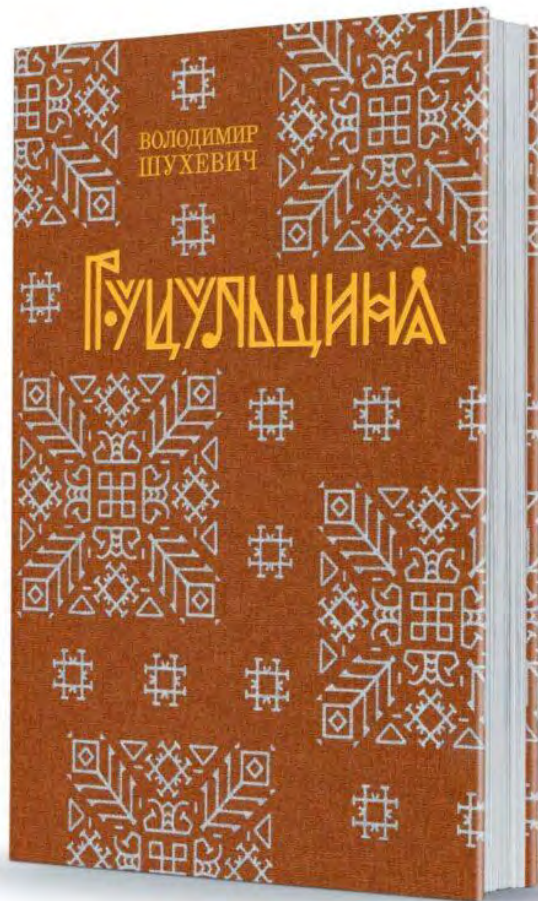
Галлер С., Кваст С. Графічні стилі від вікторіанців до хіпстерів, пер. з англ. Журавльова О., Пінчук Д. Київ: ArtHuss. 2019. 296 с.

Ця книжка — рятувальне коло для тих, хто боїться потонути в бурхливому потоці інформації про історію розвитку графічного дизайну. Стислі інформативні статті про основні явища, стилі та напрями, що зумовлювали цей розвиток, і величезна кількість добірних ілюстрацій перетворюють цей блискучий результат співпраці двох дизайнерів на довідник, який корисно завжди мати під рукою і студентам, і дизайнерам-практикам, і тим, хто пише чи хоче писати про дизайн та мистецтво

Никорак Олена Іванівна . Українська народна тканина XIX—XX ст: Типологія, локалізація, художні особливості. Ч. II. Одягові тканини (за матеріалами західних областей України). Львів: Інститут народознавства НАН України. 2023. Ч.2. 608 с.

У монографії на великому джерельному й фактологічному матеріалі проаналізовано еволюцію та мистецьку своєрідність декору домотканих виробів для одягу західних областей України. Розглянуто процес формування художніх особливостей полотна, сукна, тканин для жіночих головних уборів, для узоротканих сорочок, для поясного жіночого, верхнього чоловічого й жіночого вбрання та для доповнення до одягу. Наголошено на широкому спектрі варіативності матеріалів, технік ткання, елементів, мотивів орнаменту та композицій, які формували художньо-естетичні особливості одягових тканин різних історико-етнографічних районів, що на кожному етапі розвитку зазнавали трансформації.

Шухевич Володимир
Гуцульщина : в 5 частинах / Володимир
Шухевич ; передм. А. А. Карпенко ;
післям. М. С. Глушко ; упоряд. О. О.
Савчук. (Репринтне видання 1899–1908
рр.). Харків : Видавець Олександр
Савчук, 2018. 1218 +[10] с., 294 іл.

Перевидання фундаментальної праці Володимира Шухевича «Гуцульщина» (у п'ятьох частинах, 1899–1908 рр.) здійснюється репринтним способом і вперше виходить під однією палітуркою. Досі «Гуцульщина» залишається зразком самовідданої праці у справі збереження автентичної української культури та багатючим джерелом знань про традиційне життя гуцулів. Для перевидання написано передмову (Андрій Карпенко) та післямову (Михайло Глушко), що з'ясовують роль пропонованої праці на момент її виходу на початку ХХ ст., а також актуалізують значення «Гуцульщини» сьогодні.

Шмагало Р.Т.

Енциклопедія художнього металу. Том 1. світовий та український художній метал. Класифікація, термінологія, стилістика, експертиза. Львів, 2015. 420с., 1780 іл.

Том 1-й Енциклопедії містить 411 статей, включаючи 326 термінів, що інформують про ремесла і галузі виробництва художнього металу, його морфологічну класифікацію, технології виготовлення виробів, термінологічні покажчики металів, коштовних каменів, прикрас, посуду, художнього металу в архітектурі, зброярства, релігійного вжитку, медальєрства тощо. У територіальному й художньому вимірах охоплено історичний матеріал та стилістичні періоди предметно-видового розвитку художнього металу від давніх цивілізацій Євразії, Середньовіччя до початку XXI ст. в Україні і світі.

Ходж А.Н.

Історія мистецтва /А.Н.Ходж (пер.з англ.). Х.: Фактор. 2012. 208 с.

Ця книга - доступна розповідь про історію західного живопису від епохи Середньовіччя до наших днів - послужить довідником для студентів, широкого кола читачів і художників, що бажають освіжити свої знання по історії західного мистецтва. У ній не просто зібрані факти з біографій художників, а розказано про вклад кожного в розвиток мистецтва, про те, в який час він жив, до якого напряму належав, і про того, хто або що служило для нього джерелом натхнення.

Керамічний код Івана Левинського в естетичному вимірі українця кінця ХІХ - початку ХХ ст. / за ред. А Клімашевського. Львів: Інститут народознавства НАН України; Харків: Раритети України, 2020. 256 с; іл. (Серія «Зі скрині часу»)

Альбом сформований за результатами резонансної виставки «Керамічний код Івана Левинського» (Львів, 2019–2020). Репродуковані у книзі понад 500 пам'яток ужиткової і будівельної кераміки кінця ХІХ — початку ХХ ст. дають уявлення про виняткове мистецьке явище, створене підприємницьким талантом українського архітектора Івана Левинського. Науково-популярні статті дослідників зі Львова, Опішні, Харкова розкривають перед читачем захопливу панораму закодованих у візуальних формах смислів, що постали в добу модерну — час, коли в пошуку власного національного виразу з новою силою зазвучав мистецький діалог між Заходом і Сходом України.